

Arrest

nr. 240 380 van 1 september 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VAN DER HAERT
Louis Schmidtlaan 56
1040 ETTERBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 12 december 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat E. VAN DER HAERT en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, S. M., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger, geboren op (...) in Tbilisi. U bent van gemengde Armeense–Oekraïense etnie. U woonde heel uw leven in Tbilisi in de wijk Avlabar.

U ging tot de 9de klas naar een Russische school. Nadien begonnen de Russische scholen te sluiten en was het moeilijk voor u om in het Georgisch les te volgen. U ging niet langer naar school. U leerde zelf over elektriciteit, loodgieterij en elektronica en werkte in deze sector.

In oktober 2000 trouwde u met uw vrouw K. G. (...) (CGVS (...), O.V. (...)). U kreeg twee kinderen, nl. uw zoon I. M. (...) (°6/7/2001) (CGVS (...), O.V. (...)) en uw dochter M. (...) (°22/11/2004).

In 2014-2015 begon u te werken met hooverboards en elektrische sporttoestellen. U repareerde deze (bij u thuis of bij klanten) en verkocht dergelijke apparaten.

In januari 2016 kwamen er voor een eerste keer vier personen bij u langs die u bedreigden en u erop wezen dat u hen geld zou moeten betalen voor het krijgen van 'bescherming'. Ze bedreigden uw kinderen en waarschuwden u niet naar de politie te gaan omdat zij daar connecties hadden. U stemde ermee in te betalen. De eerste keer betaalde u een bedrag van 200 lari. Elke maand kwamen ze bij u langs om dit bedrag op te halen, dat telkens groter en groter werd. Uw ouders, die bij u inwoonden konden deze stress niet aan. In november 2016 overleed uw moeder aan een beroerte. In augustus 2018 overleed uw vader aan een beroerte. Hoewel u uw afpersers vroeg om respijt, hen wees op het feit dat uw ouders overleden waren, kenden zij geen medelijden en bleven zij u maandelijks een bedrag vragen. Op het laatst betaalde u hen tot 2000 lari per maand.

In juni 2019 kwamen ze opnieuw bij u langs en vroegen ze u om hen het bedrag van 25.000 dollar te betalen. Na overleg met uw vrouw beslisten jullie om het huis te verkopen en dit bedrag te betalen, hopende dat u hierna met rust gelaten zou worden. Toen deze personen echter langs kwamen in juli om het geld op te halen verklaarden ze dat ze de volgende maand opnieuw zouden langskomen en dat u een bedrag van 5.000 dollar moest klaar hebben liggen. Hierna vonden u en uw vrouw dat het genoeg was geweest en beslisten jullie Georgië te verlaten. Jullie kochten via een reisbureau tickets voor jullie vlucht en reisden op 24 augustus 2019 met het vliegtuig naar België. Jullie kwamen hier dezelfde dag aan en dienden op 30 augustus 2019 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties.

Verder verklaarde u dat uw kinderen in Georgië problemen kenden omwille van hun etnische achtergrond. Op school werd er een tas op de neus van uw dochter gesmeten, waardoor het tussenbeentje in haar neus verschoof. Uw zoon werd een aantal keer in elkaar geslagen, waardoor de ambulance diende te komen.

Ter staving van jullie verzoek tot internationale bescherming legden u en uw vrouw volgende documenten voor: de paspoorten van uzelf, uw vrouw en uw dochter M. (...), jullie huwelijksakte, de geboorteakte van uw dochter M. (...), het paspoort van uw zoon I. (...), de geboorteakte van uw zoon I. (...), de overlijdensaktes van uw beide ouders, het attest van de verkoop van jullie huis en een medisch attest op naam van heel jullie familie.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer naar Georgië bedreigd te worden door dezelfde groep personen die u in het verleden afpersten (CGVS S. (...) p. 6). U vreesde eveneens voor uw kinderen, die in Georgië zwaar gepest werden omwille van hun Armeense afkomst (CGVS vragenlijst S. (...) nr. 3.5). Uw vrouw verklaarde dat uw kinderen geen vrienden hebben in Georgië, dat ze nooit in een goede situatie zaten, dat jullie dochters neus beschadigd werd en jullie zoon geslagen werd (CGVS K. (...) p. 11).

Bij KB van 15 februari 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan de bedreiging die jullie ondervonden van uw afpersers.

Allereerst dient opgemerkt te worden dat het merkwaardig is dat u, hoewel u voor zeker vier of vijf jaar op zelfstandige basis hooverboards en elektrische toestellen repareerde en verkocht, u geen enkel begin van bewijs van deze activiteiten kan voorleggen. U verklaarde aanvankelijk dat u aan klanten kwam door advertenties op straat te hangen (CGVS S. (...) p. 4). Wanneer u echter gevraagd wordt of u documenten kon voorleggen in verband met uw zaak in Georgië, verklaarde u dat u niet over dergelijke documenten beschikte, dat u geen documenten opmaakte, dat u alleen werkte en niemand in dienst nam. Wanneer u gevraagd werd naar de advertenties, naar andere stukken zoals aan- of verkoopbewijzen, verklaarde u dat u dergelijke zaken gewoon zelf opschreef met uw adres en telefoonnummer erbij (CGVS S. (...) p. 16). Indien u echter vier-vijf jaar zelfstandig dergelijk werk heeft uitgevoerd, kan echter wel van u verwacht worden dat u hier iets van documenten van voor zou

kunnen leggen (zoals vb. aankoopbewijzen van toestellen of van nieuwe onderdelen,...). Het feit dat u geen enkel document van uw werk voorlegt plaatst dan ook al twijfels bij de omtrent uw eigen zaak. Verder dient opgemerkt te worden dat u en uw vrouw inconsistente verklaringen afleggen omtrent de gebeurtenissen.

U en uw vrouw slagen er immers niet in consistente verklaringen af te leggen omtrent het moment waarop u haar inlichtte over het feit dat uzelf en de kinderen door deze mannen bedreigd werden. Uzelf verklaarde dat u uw vrouw de derde keer dat deze personen langskwamen had verteld dat uzelf werd bedreigd, dat jullie moesten betalen om te vermijden dat er iets met de familie gebeurde en dat ze de kinderen iets konden aandoen. (CGVS S. (...) p. 9). Gezien zij voor de eerste keer langskwamen vlak na Nieuwjaar van het jaar 2016 (CGVS S. (...) p. 6) en ze dit hierna maandelijks bleven herhalen kan dan ook verwacht worden dat uw vrouw reeds in het voorjaar van 2016 van deze bedreigingen op de hoogte werd gesteld. Uw vrouw zelf verklaarde echter dat ze in 2017 - toen jullie reeds meer moesten betalen - voor de eerste keer van u te weten kwam dat u en de kinderen door deze personen werden bedreigd (CGVS K. (...) p. 9). Wanneer uw vrouw met deze inconsistente verklaringen werd geconfronteerd, herhaalde ze dat ze zich niet herinnerde wanneer dit was (CGVS K. (...) p. 12). Gezien dit voor jullie beiden echter om een ingrijpend moment gaat – u die uw vrouw inlichtte over de bedreigingen die jullie kinderen liepen, uw vrouw die te horen kreeg welke gevaar haar kinderen riskeerden – kan dan ook van jullie verwacht worden dat dit gesprek enige indruk op jullie heeft achter gelaten en dat jullie hier consistente verklaringen over zouden kunnen afleggen. De opmerking van uw advocaat - dat u en uw man een verschillende lezing van deze gebeurtenis kunnen hebben - gaat niet op. U verklaarde zelf dat uw vrouw tijdens dit gesprek emotioneel zou hebben gereageerd, waardoor van u kan worden verwacht dat u zich dit gesprek nog helder voor de geest zou kunnen halen. Van uw vrouw kan eveneens verwacht worden dat zij zich nog zou kunnen herinneren wanneer zij voor het eerst te horen kreeg dat haar kinderen bedreigd werden. Uw vrouw slaagde er bovendien niet in dit gesprek in de tijd te situeren en kon slechts vertellen dat dit in 2017 plaatsvond. Ze verklaarde niet te weten wanneer in 2017 dit gesprek plaats had. Gevraagd of dit in het begin, midden of eind van 2017 was verklaarde ze: “Ik denk midden, ik weet het niet.” (CGVS K. (...) p. 9). Het feit dat uw vrouw dergelijk nieuws niet in de tijd kan situeren maakt dat haar verklaringen weinig doorleefd overkomen en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Uw vrouw legde eveneens inconsistente verklaringen af omtrent de identiteit van jullie vervolgers. Zo verklaarde zij tijdens haar gehoor op de DVZ uitdrukkelijk: “één van de afpersers droeg een uniform en zei dat hij gelieerd was met de politie” (CGVS vragenlijst K. (...) nr. 3.5). Tijdens haar interview op het CGVS verklaarde uw vrouw dat jullie nooit naar de politie zijn gegaan omdat jullie vervolgers daar misschien een eigen mannetje hadden. Gevraagd of jullie vervolgers dit dan ook zelf uitdrukkelijk vermeld hadden, verklaarde uw vrouw dat ze dit niet gehoord had, dat ze zoiets misschien tegen u hadden verteld, maar dat u haar niet alles vertelde (CGVS K. (...) p. 10). Ze legde uit dat ze u had gevraagd om naar de politie te gaan, maar dat u haar verteld had dat het kon zijn dat ze daar connecties hadden (CGVS K. (...) p. 12). Toen ze werd geconfronteerd met haar verklaringen, afgelegd op de DVZ, herhaalde ze dat ze een uniform had gezien, waarvan u zei dat het bewaking was. Nogmaals met haar verklaringen geconfronteerd verklaarde ze dat ze veel vergat om uiteindelijk te bevestigen dat iemand had gezegd “we zijn hier zelf politie” (CGVS K. (...) p. 12). Gezien uw vrouw tijdens haar gehoor op de DVZ - dat minder dan een maand voor jullie interview op het CGVS plaatsvond - zeer klare en duidelijke verklaringen aflegde over de band van uw vervolgers met de politie, waaruit dan ook blijkt dat zij wel degelijk van deze feiten op de hoogte was, lijkt het dan ook zeer onwaarschijnlijk dat zij hierover zulke vage en inconsistente verklaringen zou afleggen tijdens haar gehoor op het CGVS. Deze vage en inconsistente verklaringen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.

U en uw vrouw legden daarenboven inconsistente verklaringen af omtrent de drijfveer van jullie vervolgers. Zo verklaarde u dat deze mannen gerefereerd zouden hebben naar uw Armeense etnie en hebben laten vallen dat u omwille van uw Armeense etnie geld aan hen zou dienen te betalen (CGVS S. (...) p. 6, 8). Uit uw verklaringen blijkt dat uw vrouw hiervan ook op de hoogte was. Gevraagd immers of uw vrouw emotioneel reageerde toen u haar over de bedreigingen vertelde verklaarde u: “Ja, ze werd wat boos. Waarom komen ze naar ons? Omdat je Armeniër bent worden we vernederd.” (CGVS S. (...) p. 9). Het lijkt vreemd dat uw vrouw naar uw Armeense etnie zou refereren in het kader van deze bedreiging, indien u haar hier niet over had verteld. Wanneer uw vrouw echter gevraagd werd waarom deze mensen precies bij jullie langskwamen verklaarde ze dit niet te weten (CGVS K. (...) p. 10), ze verklaarde dat er – buiten het feit dat u een zaak had – geen andere redenen waren dat deze personen precies bij jullie langskwamen (CGVS K. (...) p. 10), gevraagd of jullie vervolgers ooit refereerden naar uw Armeense etnie verklaarde ze dat dit misschien gebeurd was, maar dat u dit haar niet verteld had (CGVS K. (...) p. 12). Deze inconsistente verklaringen doen wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Omtrent de periode waarin jullie beslist zouden hebben om Georgië te verlaten leggen u en uw vrouw eveneens inconsistente verklaringen af. Uw vrouw verklaarde dat jullie reeds in 2018 Georgië wilden verlaten maar niet eerder konden omdat uw vader ziek was en later, omdat het huis niet op jullie naam stond (CGVS K. (...) p. 8). Uzelf legde vage en inconsistente verklaringen af omtrent het moment waarop u besliste om Georgië te verlaten. U verklaarde dat u reeds met dit idee speelde toen u jullie paspoorten aan het regelen was (oktober 2018), maar dat u hier toen nog niet met uw vrouw over sprak omdat u hoopte dat de situatie zou veranderen. Later verklaarde u dan weer dat, indien er u in juli 2019 geen 5.000 USD extra werd gevraagd, jullie waarschijnlijk in Georgië zouden zijn gebleven (CGVS S. (...) p. 12), hetgeen bezwaarlijk te rijmen valt met de verklaringen van uw vrouw en uw eerdere verklaringen.

Verder lijkt jullie gedrag niet aannemelijk en niet in overeenkomst te zijn met jullie voorgehouden vrees. Zo worden jullie reeds sinds begin 2016 in Georgië lastig gevallen, gechanteerd en bedreigd. Indien jullie daadwerkelijk reeds sinds dan een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden zouden hebben gelopen kan echter wel van jullie verwacht worden dat jullie reeds eerder nationale of internationale bescherming zouden hebben gezocht – wat jullie echter nalieten te doen. Uzelf verklaarde dat u geen bescherming wou vragen bij de politie omdat; deze groepering verklaarde banden te hebben met de politie, de politie naar u niet zou luisteren als Armeen, deze groepering uw kinderen bedreigde en de Georgische politie niet in staat zou zijn om hun eigen volk te beschermen (CGVS S. (...) p. 13-14). Indien jullie echter daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in Georgië liepen, zonder daar op bescherming van de autoriteiten te kunnen rekenen, lijkt het niet aannemelijk dat jullie na aanvang van de problemen in 2016 nog zo lang in Georgië zouden zijn gebleven, dat jullie nog op papieren van het huis zouden hebben gewacht terwijl jullie op dat moment al met het idee speelden om te vertrekken, dat jullie nadat de papieren van het huis in maart 2019 reeds klaar waren (CGVS S. (...) p. 12) nog zouden gebleven zijn in Georgië, dat jullie nog 25.000 USD zouden hebben betaald terwijl jullie al van plan waren om te vertrekken en dat jullie na de laatste bedreiging nog bijna een maand in jullie eigen huis in Georgië zouden zijn gebleven. Deze vaststellingen doen dan ook afbreuk aan de door u voorgehouden vrees.

Uw vrouw haalde verschillende keren tijdens haar gehoor aan dat zij last heeft van geheugenproblemen (CGVS K. (...) p. 12). Ze verklaarde dat zij van deze geheugenproblemen reeds last had na het overlijden van haar vader in 2008. Ze zou deze problemen in Georgië hebben laten onderzoeken. Het onderzoek zou niet lang hebben geduurd. De resultaten wezen erop dat de problemen van uw vrouw stress-gerelateerd waren. Zij kreeg medicatie tegen de stress voorgeschreven (CGVS K. (...) p. 12). Er dient echter opgemerkt te worden dat uw vrouw geen enkel document voorlegt dat haar verklaringen met betrekking tot haar geheugenproblemen staakt. De loutere bewering volgens dewelke uw vrouw aan geheugenproblemen lijdt, is geenszins van die aard dat ze de ongeloofwaardigheid van jullie asielrelaas kan verklaren. De vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties betreffen immers geen details maar wel elementen die de kern van jullie asielrelaas uitmaken en waarvan redelijkerwijze mag verwacht worden dat uw vrouw ze, ook na verloop van een bepaalde tijd, nog waarheidsgetrouw kan weergeven, temeer daar het gaat om ingrijpende gebeurtenissen die geacht mogen worden in het geheugen van de verzoeker gegrift te zijn. Er mag bovendien - van een persoon die verklaart zijn land te hebben verlaten uit vrees voor zijn leven en vrijheid - en die stelt dat hij omwille van geheugenproblemen zijn vluchtrelaas niet zonder tegenstrijdigheden kan vertellen, verwacht worden dat hij deze problemen met documenten zou kunnen staven, wat jullie echter nalaten te doen.

Verder verklaarden jullie te vrezen voor jullie kinderen. Zij zouden reeds verschillende keren slachtoffer zijn geworden van pesterijen omwille van hun gemengde Armeense-Georgische afkomst.

Zo verklaarden jullie dat uw dochter op school op haar neus werd geslagen met een tas, waardoor haar neusbeentje kwam scheef te staan. Uw zoon I. (...) zou verscheidene keren door klasgenoten in elkaar zijn geslagen geweest en zou door de pesterijen zelfs met school zijn gestopt. Verschillende keren kwam de ambulance naar de school om uw zoon medische verzorging toe te dienen. I. (...) zou door deze pesterijen met school zijn gestopt en zou de laatste drie jaar in Georgië weinig zijn buiten gekomen.

Om te beginnen kunnen er vragen worden gesteld bij de geloofwaardigheid van de ernst van de pesterijen die uw kinderen ondergingen. Zo dient immers opgemerkt te worden dat – hoewel uw dochter naar de dokter ging omwille van haar neus (CGVS K. (...) p. 11) en uw zoon verschillende keren medische verzorging kreeg van een ambulance – jullie hiervan geen enkel attest voorlegden (CGVS S. (...) p. 16). Er kan echter wel van jullie verwacht worden dat jullie de problemen van jullie kinderen met documenten zouden kunnen staven. Het feit dat jullie hier niet in slagen plaatst al enig voorbehoud bij de aangehaalde feiten. Bovendien dient vastgesteld te worden dat u en uw zoon inconsistente verklaringen afleggen omtrent het aantal keer dat de ambulance naar zijn school is moeten komen om hem medische verzorging toe te dienen. Zo verklaarde I. (...) dat dit drie tot vijf keer gebeurd is (CGVS I. (...) p. 7) terwijl uzelf verklaarde dat de ambulance vaak kwam. U kon niet precies zeggen hoe vaak,

maar geloofde dat sinds uw zoon de laatste 5 jaar dat hij nog school liep gepest werd, dit één à twee keer per maand was (CGVS S. (...) p. 15-16). Deze inconsistente verklaringen doen dan ook vragen stellen bij de geloofwaardigheid van de door jullie beschreven pesterijen. Eveneens opmerkelijk is dat – hoewel uw zoon beweerde gedurende de laatste 5 jaar van zijn schoolcarrière gepest te zijn geweest en u meer dan eens naar de school ging om over dit probleem te spreken noch u, noch uw vrouw konden benoemen met wie van zijn klasgenoten uw zoon dan precies problemen kende (CGVS K. (...) p. 11-12, CGVS S. (...) p. 16).

Verder dient opgemerkt te worden dat, daargelaten de geloofwaardigheid van deze problemen, de pesterijen van uw zoon en dochter een lokaal probleem betreffen. Zo verklaarden jullie dat jullie dochter op school problemen had met klasgenoten. Jullie zoon zou eveneens problemen hebben met klasgenoten op school. I. (...) zelf verklaarde nog éénmaal op straat in elkaar geslagen te zijn geweest. Dit zou zijn gebeurd door een klasgenoot en enkele van zijn vrienden of kennissen (CGVS I. (...) p. 8). Hij haalde geen andere incidenten of problemen aan. De problemen van uw zoon en dochter omwille van hun Armeense etnie hebben zijn dan ook allemaal terug te brengen tot hun school. In dit opzicht dient dan ook opgemerkt te worden dat deze problemen vermeden zouden kunnen worden door naar een andere school te gaan. Uw kinderen zijn in Georgië echter steeds naar dezelfde school geweest. Gevraagd of het een mogelijkheid was dat uw kinderen van school veranderden, antwoordde u dat uw zoon opnieuw naar een Georgische school zou dienen te gaan (CGVS S. (...) p. 16). Uw vrouw verklaarde dat al de scholen zo zijn en dat Georgiërs niet houden van mensen met een andere etnie (CGVS K. (...) p. 11). Uw zoon zelf verklaarde dat zelfs indien hij van school veranderde de situatie hetzelfde zou zijn omdat er veel nationalist en racisten in Georgië zijn. Er dient echter opgemerkt te worden dat I. (...) de eerste vier jaar in het Georgisch onderwijs in een goede klas heeft gezeten (CGVS I. (...) p. 4). Gevraagd of hij in een nieuwe school de kans had uit de problemen te geraken veralgemeende hij dat het (Georgiërs) allemaal nationalist zijn en dat hij mensen bij het verlaten van de kerk slecht hoorde praten over Armenen, Turken, Azeri's,... (CGVS I. (...) p. 8), waarmee hij met deze blote bewering geenszins concreet maakt waarom hij in een nieuwe school opnieuw dezelfde problemen zou krijgen. Noch I. (...), noch jullie kunnen dan ook aantonen dat I. (...) en zijn zus M. (...) nergens in Georgië de kans zouden krijgen om onderwijs te genieten zonder slachtoffer te worden van discriminatie. De vaststelling dat indien uw kinderen daadwerkelijk deze problemen op school zouden gekend hebben, jullie nooit een poging hebben ondernomen om deze pesterijen te doen stoppen door ze naar een andere school te laten gaan, ondermijnt dan ook bijkomend de geloofwaardigheid van jullie relaas. Het is immers niet aannemelijk dat jullie er de voorkeur zouden aan geven dat jullie zoon stopte met school gaan terwijl mits het veranderen van school hij mogelijks geen dergelijke problemen meer zou ondervinden. Daarenboven bleek dat uw zoon in het verleden wel een actief leven had, waarbij hij buiten kwam en zich onder de mensen mengde. Zo verklaarde hij dat hij gedurende drie jaar, tot en met zijn 15de meedeed aan Georgische dans. Hij verklaarde geen problemen in deze dansgroep te hebben gehad en zou zijn gestopt om medische redenen (CGVS I. (...) p. 4-5). Er kan dan ook bezwaarlijk gesteld worden dat uw zoon omwille van zijn Armeense-Georgische achtergrond helemaal niet in staat zou zijn een actief sociaal leven uit te bouwen.

De door jullie voorgelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. De paspoorten van uzelf, uw vrouw, uw zoon I. (...) en uw dochter M. (...), de geboorteaktes van uw twee kinderen en jullie huwelijksakte, bevatten louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot jullie reis, die echter niet in twijfel worden getrokken. Het attest van jullie huis staft de verkoop van jullie huis, maar zegt niets over de reden waarom jullie het huis verkocht zouden. De overlijdensaktes van uw beide ouders, bevestigen hun sterfte. U beweert dat uw ouders een beroerte kregen omwille van de stress (CGVS S. (...) p. 3). Een beroerte kan echter door verschillende zaken veroorzaakt worden. Hun overlijdensaktes vormen dan ook geenszins een bewijs van uw voorgehouden problemen in Georgië. U legde eveneens een medisch attest voor waarin wordt gesteld dat u en uw gezin psychologische opvolging krijgen omwille van stress veroorzaakt door de aankomst en reis naar België en dat uw vrouw opgevolgd wordt voor problemen met haar schildklier. Hoewel begrip opgebracht kan worden voor deze moeilijkheden, blijkt uit dit attest blijkt niet dat jullie psychologische en medische problemen voort zouden komen uit problemen die jullie in Georgië zouden hebben gehad. Evenmin wordt in dit attest iets gesteld over jullie mentale en cognitieve capaciteiten, waardoor dit attest dan ook niet vermag de ongeloofwaardigheid van jullie relaas te herstellen.

Uw advocaat haalde op het eind van het gehoor van uw zoon aan dat u omwille van uw Armeense etnie in Georgië discriminatie op verschillende niveaus heeft meegemaakt, waardoor u vb. de problemen met deze groepering kreeg, maar waardoor u eveneens uw middelbare school niet heeft kunnen afmaken. Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat u, gevraagd naar uw eigen vrees bij terugkeer, niet spreekt over discriminatie die u omwille van uw Armeense etnie in Georgië zou ondervinden. U sprak enkel over de problemen van uw kinderen.

Indien discriminatie omwille van uw Armeense etnie daadwerkelijk zulk een groot effect of impact op uw leven in Georgië heeft gehad, kan echter van u verwacht worden dat u deze vrees zelf zou aanhalen. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat uzelf verklaarde met betrekking tot uw opleidingsniveau, dat u niet meer naar school ging omdat het voor u moeilijk was les te volgen in het Georgisch nadat de Russische scholen in Georgië werden gesloten, waaruit echter moeilijk besloten kan worden dat u omwille van uw Armeense etnie de toegang tot onderwijs in Georgië ontzegd werd (CGVS S. (...) p. 4). Verder haalt u aan een aantal keer door de Georgische politie te zijn tegengehouden in de metro, waarna uw documenten werden gevraagd, u een half uur werd vastgehouden en u dan mocht u gaan. De laatste keer dat dit gebeurde was echter in 2008. Er werd geen geweld tegen u gebruikt (CGVS S. (...) p. 13). Verder zou u in de jaren '90 een keer gevochten hebben met jongeren van een Georgische school en zouden de Mchedronie (een paramilitaire eenheid die in 1995 werd ontwapend en verboden) een keer bij jullie zijn langs geweest en zouden zij om geld hebben gevraagd – m.a.w. geen recente feiten. Bovendien had u een bloeiende zaak in Georgië (CGVS S. (...) p. 4). Uit niets blijkt dan ook dat u omwille van uw Armeense etnie het slachtoffer werd van discriminatie die zo zwaarwichtig of dermate frequent was dat dit gelijk gesteld zou kunnen worden met vervolging.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ter volledigheid van de beslissing dient opgemerkt te worden dat ook in hoofde van uw zoon I. M. (...) (°6/7/2001) (CGVS (...), O.V. (...)) en uw vrouw K. G. (...) (CGVS (...), O.V. (...)) dezelfde beslissing werd genomen

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, K. G., zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielsrelaas betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

De derde bestreden beslissing, genomen ten aanzien van derde verzoekende partij, I. M., zijnde de zoon van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar derde verzoekende partij wat haar asielsrelaas betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar vader.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van “art. 48 tot art. 48/6, artikel 57/6/1 en artikel 62” van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “het algemeen beginsel van voorzichtigheid” en van “het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid”.

2.2.1. In de mate verzoekende partijen aanvoeren dat artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2019 waarbij hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*.

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 15 december 2019 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoekers.

2.2.4. De Raad wijst er vooreerst op dat in de bestreden beslissingen op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de bedreiging die verzoekende partijen ondervonden van de afpersers van eerste verzoekende partij. Meer bepaald wordt in dit verband door verwerende partij vastgesteld dat (i) het merkwaardig is dat eerste verzoekende partij, hoewel zij voor zeker vier of vijf jaar op zelfstandige basis hooverboards en elektrische toestellen repareerde en verkocht, geen enkel begin van bewijs van deze activiteiten kan voorleggen, hetgeen dan ook al twijfels plaatst bij de verklaringen van eerste verzoekende partij omtrent haar eigen zaak; dat (ii) eerste en

tweede verzoekende partij inconsistente verklaringen afleggen omtrent (a) het moment waarop eerste verzoekende partij tweede verzoekende partij inlichtte over het feit dat zij en de kinderen door haar afpersers bedreigd werden, (b) de identiteit van hun vervolgers, (c) de drijfveer van hun vervolgers en (d) de periode waarin zij beslist zouden hebben om Georgië te verlaten; en dat (iii) hun gedrag niet aannemelijk en in overeenstemming is met hun voorgehouden vrees gelet op de vaststelling dat zij na aanvang van de problemen in 2016 nog tot in augustus 2019 in Georgië bleven.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partijen er niet in slagen voormelde vaststellingen, die deugdelijk zijn en steun vinden in het administratief dossier, *in concreto* te weerleggen dan wel te verklaren.

2.2.5.1. Inzake de vastgestelde inconsistentie in hun verklaringen omtrent het moment waarop eerste verzoekende partij haar vrouw inlichtte over het feit dat zij en de kinderen door haar afpersers bedreigd werden, merken verzoekende partijen in hun verzoekschrift op dat tweede verzoekende partij *“duidelijk verklaard (heeft) aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat de afpersers voor het eerste keer kwamen begin 2016, dat zij elke maand kwamen en dat haar man haar inlichtte van de problemen na hun tweede of derde komst (zijnde dus, in de maand maart of april 2016).”* Verder menen zij dat *“(h)et feit dat zij verklaard heeft dat haar man haar inlichtte in 2017, (...) bijgevolg duidelijk een vergissing (is) van haar of een misverstand tussen haar en de protection officer”*. Zij bemerken nog dat de *protection officer* specifiek gevraagd heeft naar wanneer haar man haar ingelicht heeft dat ze hem met de kinderen hebben bedreigd, en niet wanneer haar man haar ingelicht heeft dat hij problemen had.

2.2.5.2. De Raad stelt evenwel vast dat de desbetreffende notities van het persoonlijk onderhoud niet voor interpretatie vatbaar zijn en dat verzoekende partijen niet aantonen dat er sprake is van een misverstand. De Raad wijst erop dat eerste verzoekende partij duidelijk verklaarde dat zij haar vrouw inlichtte over de problemen toen de afpersers voor een derde keer langskwamen – zijnde ergens in het voorjaar van 2016 gelet op de verklaring van eerste verzoekende partij dat ze voor de eerste keer langskwamen vlak na Nieuwjaar van het jaar 2016 en ze dit hierna maandelijks bleven herhalen – en dat zij in dat gesprek haar vrouw ook vertelde over de bedreigingen tegenover de kinderen (administratief dossier S. M. en K. G., stuk 7, notities CGVS man, p. 9). Tweede verzoekende partij daarentegen verklaarde en bevestigde meermaals dat het pas in het jaar 2017 was dat haar man haar over de problemen vertelde (administratief dossier S. M. en K. G., stuk 7b, notities CGVS vrouw, p. 9). Deze verklaringen zijn dan ook duidelijk inconsistent.

2.2.6.1. Waar wordt vastgesteld dat zij inconsistente verklaringen afleggen omtrent de identiteit van hun vervolgers, stellen verzoekende partijen dat tweede verzoekende partij tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken inderdaad verklaard heeft dat één van de afpersers een uniform droeg en dat de afpersers een link hadden met de politie. Ze bemerken dat zij dit wist omdat haar man haar verteld had dat zij absoluut niet naar de politie konden gaan omdat de afpersers gelinkt waren met de politie. Echter, of één van hen wel degelijk politieman was, weet zij niet met zekerheid.

2.2.6.2. De Raad bemerkt evenwel dat verzoekende partijen met bovenstaande opmerkingen op geen enkele wijze de vastgestelde inconsistenties in de verklaringen van tweede verzoekende partij weerleggen. De Raad benadrukt dat tweede verzoekende partij tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk verklaarde dat één van de afpersers een uniform droeg en dat deze persoon zei dat hij gelieerd was met de politie (administratief dossier S. M. en K. G., stuk 12B, vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl zij later tijdens haar persoonlijk onderhoud dan weer verklaarde dat hun vervolgers ‘misschien’ een eigen mannetje hadden bij de politie. Wanneer zij bovendien gevraagd werd of hun vervolgers dit dan ook zelf uitdrukkelijk vermeld hadden, verklaarde zij dat ze dit niet gehoord had, dat ze zoiets misschien tegen haar man hadden verteld, maar dat hij haar niet alles vertelde (administratief dossier S. M. en K. G., stuk 7B, notities CGVS vrouw, p. 10). Het is duidelijk dat deze verklaringen haaks staan op haar eerdere verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat één van de afpersers een uniform droeg en zei dat hij gelieerd was met de politie.

2.2.7.1. Betreffende de motivering in de bestreden beslissingen dat tevens inconsistente verklaringen werden afgelegd over de drijfveer van hun vervolgers, geven verzoekende partijen aan dat tweede verzoekende partij *“altijd geweten (heeft)”* dat de afpersers haar man afpersten omwille van zijn etnie doch dat *“(z)ij (...) op het Commissariaat-generaal echter veel stress (ervaarde), en die zou bijgevolg haar lacunair antwoord hieromtrent kunnen uitleggen”*.

2.2.7.2. De Raad wijst er evenwel op dat, hoewel wordt erkend dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt, dit verzoekende partijen niet ontslaat van de plicht hun relaas zo volledig en

correct mogelijk uiteen te zetten, gelet op het feit dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is en de feiten die hiertoe aanleiding hebben gegeven, geen details betreffen. Het doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun verklaringen en de beweemde drijfveer van hun vervolgers, met name de Armeense origine van eerste verzoekende partij, dat tweede verzoekende partij, wanneer haar gevraagd wordt waarom hun vervolgers precies bij hen langskwamen, verklaarde dit niet te weten en dat er buiten het feit dat haar man een zaak had geen andere redenen waren dat deze personen precies bij hen langskwamen en dat, wanneer haar vervolgens de uitdrukkelijke vraag wordt gesteld of hun vervolgers ooit refereerden naar de Armeense etnie van eerste verzoekende partij, zij aangaf dat dit misschien gebeurd was maar dat haar man dit haar niet verteld had. Deze uitdrukkelijke verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud kunnen geenszins als slechts "*lacunair*" worden beschouwd doch zijn daarentegen flagrant tegenstrijdig met de verklaringen van eerste verzoekende partij volgens dewelke tweede verzoekende partij op de hoogte was van het feit dat hun vervolgers refereerden naar haar Armeense etnie en kunnen dan ook allesbehalve afdoende worden verklaard door het louter gegeven dat tweede verzoekende partij stress ondervond tijdens haar persoonlijk onderhoud.

2.2.8.1. Aangaande de inconsistente verklaringen over de periode waarin zij beslist zouden hebben om Georgië te verlaten, stellen verzoekende partijen dat zij reeds sinds lang Georgië wensten te verlaten, dat zij dit uitstelden omwille van het feit dat de vader van eerste verzoekende partij ziek was, dat na diens overleden een vlucht uit Georgië steeds concreter werd, dat zij er vervolgens echter niet in slaagden hun huis te verkopen omdat het niet op hun naam stond en er bijgevolg voor kozen om hun afpersers te blijven betalen totdat zij een oplossing zouden vinden voor hun problemen, dat in juni 2019 de afpersers plots een veel grotere som eisten waardoor zij hun huis moesten verkopen en dat zij omwille van dit zeer hoge bedrag dachten dat dit mogelijk het einde van de afpersingen zou kunnen betekenen doch dat de afpersers echter opnieuw vroegen om 5000 euro te betalen waardoor zij gedwongen waren om hun land van herkomst te ontvluchten.

2.2.8.2. De Raad is evenwel van oordeel dat bovenstaande uitleg van verzoekende partijen een allesbehalve overtuigende *post-factum* verklaring betreft die duidelijk na reflectie tot stand gekomen is teneinde hun inconsistente verklaringen alsnog verenigbaar te laten schijnen. Evenwel dient te worden vastgesteld dat deze uitleg niet van aard is afbreuk te doen aan de vastgestelde inconsistenties. Immers is het wel degelijk inconsistent dat tweede verzoekende partij verklaarde dat zij reeds in 2018 Georgië wilden verlaten maar niet eerder konden omdat de vader van eerste verzoekende partij ziek was en later omdat het huis niet op hun naam stond, terwijl eerste verzoekende partij verklaarde dat zij reeds met dit idee speelde toen zij hun paspoorten aan het regelen was (oktober 2018) doch dat zij hierover nog niet met haar vrouw sprak omdat zij hoopte dat de situatie zou veranderen. Ook de latere verklaring van eerste verzoekende partij dat indien er in juli 2019 geen 5000 USD extra werd gevraagd zij waarschijnlijk in Georgië zouden zijn gebleven valt geenszins te rijmen met de verklaringen van eerste verzoekende partij en haar eerdere verklaringen.

2.2.9. Daar waar verzoekende partijen nog citeren uit de notities van hun persoonlijk onderhoud om de elementen waarover zij gelijklopende verklaringen aflegden te benadrukken, wijst de Raad erop dat op de commissaris-generaal geenszins de verplichting rust om alle elementen in het voordeel, dan wel nadeel, van de verzoeker om internationale bescherming op te nemen in de motivering van de bestreden beslissingen. Het gegeven dat verzoekende partijen gelijklopende verklaringen afleggen over bepaalde elementen van hun asielrelaas, doet geen enkele afbreuk aan de verschillende vaststellingen in de bestreden beslissingen die wel degelijk verhinderen dat enig geloof kan worden gehecht aan het door hen voorgehouden asielrelaas.

2.2.10. Wat betreft de bemerking van verzoekende partijen dat onvoldoende rekening gehouden werd met de psychologische problemen van tweede verzoekende partij, waarbij zij stellen dat zij momenteel wordt opgevolgd door een psycholoog en dat in de loop van de procedure een attest neergelegd zal worden om haar medische problemen te staven, bemerkt de Raad vooreerst dat inzake het door verzoekende partijen bijgebrachte medisch attest waarin wordt gesteld dat zij psychologische opvolging krijgen omwille van stress veroorzaakt door de aankomst en reis naar België en dat tweede verzoekende partij opgevolgd wordt voor problemen met haar schildklier er door verwerende partij terecht op wordt gewezen dat uit dit attest niet blijkt dat hun psychologische en medische problemen voort zouden komen uit problemen die zij in Georgië zouden hebben gehad en dat dit attest evenmin vermag de ongeloofwaardigheid van hun relaas te herstellen aangezien in het attest niets wordt gesteld over hun mentale en cognitieve capaciteiten.

Door verzoekende partijen wordt ter terechtzitting een niet gedateerd attest van een psycholoog – en derhalve geen medisch attest – neergelegd waarin wordt gesteld dat mevrouw G. op consultatie is geweest en dat zij psycho-traumatische tekenen vertoont met slapeloosheid, gepaard met nachtmerries, en concentratieproblemen. Daargelaten de vaststelling dat uit dit stuk niet kan worden afgeleid op basis van welk doorgevoerd onderzoek en wanneer de psycholoog tot voormelde bevindingen kwam, stelt de Raad vast dat nergens in dit stuk wordt geattesteerd dat tweede verzoekende partij door haar psychische toestand niet in staat zou zijn actief deel te nemen aan de onderhavige procedure tot internationale bescherming, meer in het bijzonder aan het participeren aan de gehoren, en dat haar cognitieve geheugen dermate zou zijn aangetast dat zij niet in staat is een coherent en consistent relaas naar voor te brengen.

2.2.11. Verder stelt de Raad nog vast dat verzoekende partijen in hun verzoekschrift geen enkele poging ondernemen om de motivering in de bestreden beslissingen omtrent de door hen geuite vrees voor hun kinderen die reeds verschillende keren het slachtoffer zouden zijn geworden van pesterijen omwille van hun gemengde Armeense-Georgische afkomst met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Desbetreffende motivering blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.12. Waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift nog opmerken dat de discriminatie van minderheidsgroepen in Georgië wordt bevestigd door verschillende algemene rapporten, waaronder het *“2011 Country Reports on Human Rights Practices – Georgia”* van het *United States Department of State*, wijst de Raad er evenwel op dat de loutere verwijzing naar de algemene situatie voor minderheden in Georgië niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partijen in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. X; RvS 15 december 2004, nr. X).

2.2.13. Daar waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift nog opwerpen dat bij twijfel aan hen het voordeel van de twijfel dient te worden gegeven, stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissingen duidelijk blijkt dat het relaas nauwgezet werd geanalyseerd teneinde te kunnen oordelen of de voorgehouden feiten op waarheid berusten. Verwerende partij concludeerde om bovenstaande redenen terecht dat het asielrelaas in kwestie een ongeloofwaardig karakter kent waardoor enige twijfel niet aan de orde is.

2.2.14. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Georgië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen.

2.2.15. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier S. M. en K. G., stukken 10 en 11; administratief dossier I. M., stukken 7 en 8), en dat verzoekende partijen tijdens hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 31 oktober 2019 de kans kregen om hun redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.16. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. X). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielrelaas van verzoekende partijen niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd.

De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.17. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een september tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT